

O NEŠŤASTNÉ MOUŠE

Žila jednou jedna moucha Bzučilka a ta se nemohla smířit se svým osudem. Bydlela v prasečím chlívku u jedné venkovské chalupy. Občas si zaletěla do kuchyně k lidem na návštěvu. A to pak zažívala strašlivé věci.

„Jedeš, ty potvoro!“ křičela na ni babička a chtěla ji zabít plácačkou.

„Kšá, nesedej mi na chleba,“ zlobil se děda a ohnal se po ní rukou.

Naštěstí měla už babička trochu horší zrak a děda menší postřeh.

„Proč mě ti lidé nemají rádi,“ trápila se Bzučilka, „vždyť chci jen trochu jídla. Jsem malá, vždyť ani nemohou poznat, co jsem snědla.“ Návštěvy v kuchyni byly pro mouchu životu nebezpečné. Přesto často nedokázala odolat vůním linoucím se z okna.

Jednoho dne přivezli k babičce a dědovi na hlídání vnučku. Tříletou Lucinku. Moucha zrovna tajně olizovala drobečky pod kuchyňským stolem. A pak se to stalo. Do kuchyně vletěl velký barevný motýl.

„Chudáčku,“ pomyslela si moucha, „tady nemají hmyz rádi. A tebe děda určitě trefí.“ Ale nestalo se tak. „Jéééé,“ jásala Lucinka. „To je ale nádherný tvor,“ přidala se babička. Dědeček opatrně odsunul záclonu, aby mohl motýl vylétnout ven. „To je nespravedlivé,“ přemýšlela moucha. „Krásní tvorové mají asi mnohem lehčí život.“ Vtom však vletěla do kuchyně včela.

„Tak tahle dopadne špatně,“ napadlo Bzučilku. „Vypadá podobně jako já, jen je trochu větší.“

„Co to je?“ ptala se Lucka. „Včelka, moc užitečná a pracovitě zvířátko. Sbírá z květů pyl a z něj pak vyrábí med.“ „Ach jo,“ zesmutněla Bzučilka, „já bych přece taky chtěla být užitečná.“ A pak vylétěla k oknu. „Fuj, zase ta potvora, kde mám plácačku,“ zamračila se babička. „To je moucha,“ vysvětloval Lucce děda. „Protivný tvor. V chlívku se prochází po hnoji a pak si sedne na naše jídlo. Může přenášet nejrůznější nemoci.“

Po obědě vzal dědeček Lucinku nahoru na půdu. Vybudoval tam totiž krásný dětský pokojíček. „Trochu tu vyvětrám a budeme si spolu hrát.“ Moucha byla sice smutná, ale i hodně zvědavá. Vylétěla k podkrovnímu oknu a sedla si na něj. Dědu hra s malou vnučkou brzy unavila a usnul na koberci. Lucinka zatím sama prozkoumávala pokoj. Přisunula si židli k oknu a vylezla na něj. „Proboha,“ polekala se moucha, „vypadne dolů na dlažbu. Vždyť se může i zabít! Musím něco udělat.“

Rychle letěla k dědovi a pošimrala ho na nose. Dědeček se probudil a polekal se: „Lucko, proboha, co to děláš?“ Rychle přiskočil k oknu a v posledním okamžiku malou holčičku zachytil.

„Můj život má konečně smysl,“ radovala se Bzučilka. „Sláva!!! Hurá!!! Zachránila jsem lidský život! Jsem moucha užitečná!“

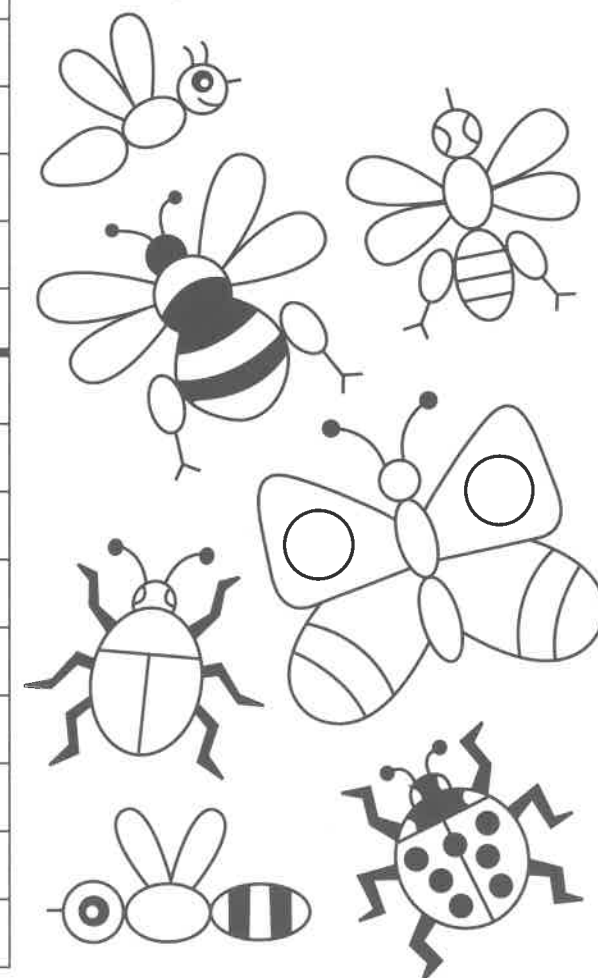
A pak spokojeně odlétla ven na sluníčko.

MOUCHA BZUČILKA BYDLELA	U BABIČKY V KUCHYNI	K
	U DĚDY V DÍLNĚ	S
	V PRASEČÍM CHLÍVKU	V
MOUCHA SE TRÁPILA, PROTOŽE	JI LIDÉ NEMĚLI RÁDI	E
	BYLA NEMOCNÁ	O
	MĚLA ČASTO HLAD	A
K BABIČCE A DĚDOVI PŘIJELA	VNUČKA BARUNKA	B
	VNUČKA JANIČKA	D
	VNUČKA LUCINKA	L
VNUČKA BYLA	MALÉ MIMINKO	E
	TŘÍLETÁ HOLČIČKA	K
	VELKÁ SLEČNA	I
MOUCHA BZUČILKA CHTĚLA BÝT	ZASE ZDRAVÁ	H
	UŽITEČNÁ	O
	BOHATÁ	T
DĚDA VYBUDOVAL NA PŮDĚ	NOVOU LOŽNICI	V
	MALOU TĚLOCVIČNU	D
	DĚTSKÝ POKOJ	U
DĚDA SI ŠEL PO OBĚDĚ	ZDŘÍMNOUT	M
	ČÍST NOVINY	P
	HRÁT S VNUČKOU	V
VNUČKA VYLEZLA	NA OKNO	Ě
	NA ŽEBŘÍK	A
	NA STŮL	O
MOUCHA SPÍCÍHO DĚDEČKA	POŠTÍPALA	T
	PROBUDILA	C
	UŠPINILA	K

I JÁ, MALÁ
MOUCHA, MOHU
UDĚLAT

.....

.....

1. Vylušti tajenku a zapiš ji do bubliny.
2. Vybarvi jen hmyz, který vletěl k babičce a dědovi do kuchyně.
3. Kam odlétla moucha? Dokresli to podle podtržené věty na vedlejší straně.